

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI
FISCAL
SENTINTA NR. 408
SEDINTA PUBLICA DIN

PRESEDINTE :

JUDECATOR :

GREFIER :

Pe rol, pronuntarea asupra actiunii avand ca obiect „anulare act de control”, formulata de reclamantii

nr. _____ din mun. _____ str. _____
 nr. _____ jud. _____ in contradictoriu cu intimata
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.

Dezbaterile asupra cauzei de fata au avut loc in sedinta publica din data de _____, concluziile partilor fiind consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, redactata separat si care face parte integranta din prezenta si cand, pentru a da posibilitatea apasatorului reclamantilor sa depuna la dosar concluzii scrise, apoi din lipsa de timp pentru deliberare, pronuntarea a fost amanata pentru _____ si _____

Dupa deliberare,

I N S T A N T A

Asupra actiunii de fata, constata:

Prin cererea adresata acestei instante si inregistrata sub nr. _____ din _____ reclamantii _____ si P.F. _____ in contradictoriu cu intimata Directia Generala a Finantelor Publice Suceava, a solicitat anulara Deciziei nr. _____ din _____ a Directiei Generale a Finantelor Publice Suceava privind solutia contestatiei formulate de P.F. _____ impotriva Raportului de inspectie fiscala nr. _____ din _____ si a Deciziilor de impunere nr. _____ nr. _____ si nr. _____ din _____ emise de Administratia Finantelor Publice a mun. Suceava din cadrul D.G.F.P. Suceava, privind suma de _____ lei, din care:
 - _____ lei impozit pe venit pentru anul _____ stabilit prin Decizia de impunere pentru anul _____, nr. _____
 - _____ lei impozit pe venit pentru anul _____ stabilit prin Decizia de impunere pentru anul 2002, nr. _____

lei impozit pe venit pentru anul 2003 stabilit prin Decizia de impunere pentru anul 2003, nr.

lei impozit pe venit activități independente, stabilit prin Decizia de impunere nr. din

lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venitul din activități independente, stabilite prin Decizia de impunere nr. din

dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venitul global, stabilite prin Decizia de impunere nr. din

penalități de întârziere aferente impozitului pe venitul global, stabilite prin Decizia de impunere nr. din

lei dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venitul din chirii, stabilite prin Decizia de impunere nr. din

lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venitul din chirii, stabilite prin Decizia de impunere nr. din

lei T.V.A., stabilită prin Decizia de impunere nr. din

lei dobânzi de întârziere aferente T.V.A., stabilită prin Decizia de impunere nr. din

lei penalități de întârziere aferente T.V.A., stabilită prin Decizia de impunere nr. din

Totodată, a solicitat anularea Raportului de inspecție fiscală nr. din și a Deciziilor de impunere nr. nr.

, nr. și nr. din emise de Administrația Finanțelor Publice a mun. Suceava din cadrul D.G.F.P. Suceava, prin care au fost stabilite sumele sus – menționate.

De asemenea, a solicitat suspendarea executării sumelor ce fac obiectul actelor atacate până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii cât și obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul au arătat că, atât decizia nr. în cât și Raportul de inspecție fiscală nr. din și deciziile de impunere menționate anterior sunt nelegale, iar calculele și sumele imputate nu sunt legal și corect stabilite, întrucât organele fiscale nu au avut în vedere că în perioada nu era plătitoare de T.V.A. astfel încât greșit au stabilit că datorează o taxă pe valoare adăugată de lei.

Deorace P.F. a realizat venituri din operațiuni taxabile sub plafonul de lei vechi, iar în anul 2002 a realizat venituri din operațiuni taxabile sub lei vechi, prin Declarația de mențiuni pentru persoane fizice române cu domiciliul în România și cererea din înregistrate la A.F.P. Suceava sub nr. din reclamantul au solicitat organelor fiscale scoaterea din evidența plătitorilor de

T.V.A., în conformitate cu prevederile art. 9 al. 3 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată.

Astfel, potrivit art. 9 al. 3 din Legea nr. 345/2002 privind T.V.A., „sunt scutite de taxa pe valoare adăugată activitățile persoanelor impozabile cu venituri din operațiuni taxabile declarate sau, după caz, realizate anual, de până la 1,5 miliarde lei inclusiv. În situația realizării unor venituri superioare plafonului de impozitare de 1,5 miliarde lei în cursul unui an fiscal, persoanele impozabile au obligația să solicite înregistrarea ca plătitori de T.V.A., în conformitate cu prevederile legale în vigoare. După înscrierea ca plătitori de taxă pe valoare adăugată, persoanele impozabile respective nu mai beneficiază de scutire, chiar dacă ulterior realizează venituri inferioare platformei de 1,5 miliarde lei. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoare adăugată care, în anul 2001 au realizat venituri din operațiuni taxabile sub plafonul de 1,5 lei, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de T.V.A., în condițiile stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi”.

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele de aplicare a Legii nr.345/2002 privind TVA, aprobate prin H.G. nr.598/2002 la art.23 prevad că persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA, care în anul 2001 au realizat venituri din operațiuni taxabile sub plafonul de 1,5 miliarde lei, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de TVA. De asemenea, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată de la data de 1 ianuarie 2002 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în situația în care nu au realizat venituri din operațiuni taxabile mai mari de 600 milioane lei inclusiv.

Persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidență trebuie să facă dovada achitării obligației de plată privind taxa pe valoarea adăugată din ultimul decont privind TVA.

În speță, în baza actelor normative citate, prin cererea nr. [redacted] s-a cerut scoaterea din evidența plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată, cerere la care a fost anexat ultimul decont de TVA, decont din care rezultă că reclamantii nu au TVA de plătit la buget, ci de încasat de la bugetul de stat suma de [redacted] lei cu titlu de TVA, persoana fizică autorizată Boghian Vasile Constantin neavând nici o sumă de plătit cu titlu de taxă pe valoarea adăugată.

Cu toate acestea, prin adresa nr. [redacted] a Direcției Metodologice și Administrarea Veniturilor Statului din cadrul D.G.F.P. Suceava, reclamantii au fost înștiințați după aproape doi ani de la depunerea cererii din [redacted] că, întrucât nu a făcut dovada achitării obligației de plată din ultimul decont de TVA, i s-a respins cererea de scoatere din evidența plătitorilor.

Face precizarea că, în momentul în care a fost înștiințat că nu i s-a aprobat cererea de scoatere din evidența plătitorilor de TVA, s-a prezentat la organele fiscale și a mai depus edată ultimul decont de TVA, pe care l-a înregistrat la

Administrația Finanțelor Publice, a mun. Suceava sub nr. _____ din _____ din care rezultă că nu are nici o obligație de plată privind taxa pe valoarea adăugată, dar organele fiscale nu au vrut să țină seama de acest aspect.

Având în vedere că nu avea TVA de plată la bugetul de stat, fapt ce rezultă din decontul de TVA pe lunile iunie - iulie 2002, depuse la organele fiscale odată cu cererea de scoatere din evidența plătitorilor de TVA, nu avea ce dovadă să mai depună, singura fiind decontul din care rezulta că nu are TVA de plată la buget, lucru ce l-a și făcut, dar pe care organele de control fiscal l-au nesocotit.

După o perioadă de trei ani, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, l-au înștiințat pe reclamantul _____ că, pentru stabilirea TVA datorată pe perioada 01.08.2002 - 13.02.2004 are obligația depunerii deconturilor de TVA și întocmirea jurnalelor de vânzări și cumpărări TVA. Acestea vor fi prezentate la A.F.P.M Suceava, în vederea efectuării inspecției fiscale în termen de 30 zile de la primirea adresei, în caz de neprezentare, TVA datorată bugetului de stat urmând a fi stabilită prin estimare, în conformitate cu prevederile art. 66 din O.G. nr. 92/2003.

Deoarece a îndeplinit toate obligațiile prevăzute de lege în ceea ce privește scoaterea din evidența plătitorilor de TVA, iar organele de control nu i-au comunicat că nu i s-a aprobat scoaterea din evidența plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată, reclamantul a considerat că nu este plătitor de TVA.

Consideră reclamantul că, chiar dacă nu avea obligația depunerii deconturilor de TVA, întrucât prin adresa nr. _____ din _____ din Administrația Finanțelor Publice _____ l-a amenințat că, în cazul în care nu depune deconturile pentru perioada 01.08.2002 - 13.02.2004, taxa pe valoarea adăugată va fi stabilită prin estimare, a emis și depus deconturile pentru perioada menționată, apreciind însă că nu avea obligația depunerii acestora, atâta timp cât a îndeplinit condițiile prevăzute de lege privind scoaterea din evidența plătitorilor de TVA.

Ca urmare, față de reglementările legale privind plata TVA, organele fiscale în mod nelegal au considerat că reclamantul este plătitor de TVA în perioada menționată și l-a obligat să depună deconturi în acest sens.

În ceea ce privește constatarea organelor de control că documentele contabile nu sunt legal aprobate, consideră că acestea sunt emise și întocmite corect, conform prevederilor legale.

Menționează că, după depunerea cererii de scoatere din evidență ca plătitor TVA, organele fiscale i-au aprobat utilizarea formularelor specifice agenților economici neplătitori de TVA, folosind facturi fără TVA, procurate în baza adevărinței nr. _____

De asemenea, la controlul efectuat de A.F.P. Suceava din _____ pentru anul _____ s-a recunoscut faptul că P.F. _____

, nu mai este plătitor de TVA din luna august 2002.

De asemenea, potrivit art. 21 alin. 1 lit. m din Codul Fiscal sunt cheltuieli deductibile, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, în limita suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop.

În speță, deși organele de control fiscal au constatat că din locuința proprietate personală din str. _____, nr. _____ din Suceava, doar 5 camere din tronsonul A sunt în folosința familiei reclamantului, iar restul spațiului din acest tronson, precum și întreg tronsonul B este ocupat de pensiunea turistică "_____", în mod nelegal i-a fost refuzată deducerea cheltuielilor efectuate în acest spațiu, cu energia electrică, energia termică, gaz metan, cablu TV, telefon, ș.a., pe motiv că nu a încheiat contracte separate cu furnizorii de utilități, deși pe baza suprafețelor deținute de această pensiune se puteau calcula cheltuielile cu utilitățile aferente în vederea deducerii acestora, deoarece ele au fost efectuate în interesul direct al activității de turism și corespund unor cheltuieli efective pe baza de documente de plată.

Deși în cadrul activității de cazare turiști este inclus și micul dejun, pârâta nu a luat în considerare aceste cheltuieli, înlăturând nelegal documentele prezentate. Mai mult, pârâta avea obligația ca, pe baza chitanțelor eliberate turiștilor, înregistrate la venituri pentru care a plătit impozit, să stabilească în raport de numărul de zile de cazare, costul micului dejun, care trebuia dedus din venituri, fiind o cheltuială deductibilă și stabilind astfel realitatea fiscală.

Reclamantul consideră că justificarea cheltuielilor cu bonuri fiscale este legală, în actele normative în vigoare nefăcându-se nici o referire că acestea nu pot sta la baza operațiunilor, cu atât mai mult cu cât stabilirea veniturilor impozabile se face ca diferență între încasări și plăți.

De asemenea, pentru întreținerea spațiului sunt necesare lucrări curente pe care le-a executat cu SC "_____" SRL Suceava în baza contractului din _____, pentru reparații curente interioare și exterioare, fără ca intimata să deducă cheltuielile efectuate în baza acestui contract, deși SC "_____" SRL Suceava, pentru sunele încasate, a plătit impozit pe venit. Aceste cheltuieli sunt doar de 3,1 lei/imp din suprafața desfășurată.

Prin înlăturarea acestor documente justificative, intimata a încălcat și disp. art. 66 din Codul de procedură fiscală.

Potrivit art. 66 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

Conform alin. 2 al art. 66 din Codul de procedură fiscală, în situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de

Față de cele expuse, consideră că, prin actele contestate, organele fiscale au reținut fără temei legal ca datorează cu titlu de TVA suma de lei; lei dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin decizia de impunere nr. din și i-a respins fără temei contestația.

Referitor la impozitul pe venit în sumă de lei, din care ei pentru anul lei pentru anul și lei pentru anul consideră că acesta s-a stabilit în mod nelegal și greșit a fost respinsă contestația.

În baza Proiectului nr. de amenajare a unei pensiuni turistice în locuința din Suceava, str. mr. bis și a autorizației de construire nr. emisă de Primăria mun. Suceava, a amenajat Tronsonul B al locuinței proprietate personală, edificat în anul , constând din subsol, parter, 2 etaje și mezanin, precum și parte din tronsonul A în pensiune turistică de 3 stele " " în care a desfășurat activitatea de cazare turiști, cazare care include și micul dejun plătit.

Această pensiune turistică și-a desfășurat activitatea în tronsonul B al imobilului proprietate personală, care are 12 camere de cazare cu baie proprie, recepție și oficiu depozit, precum și în parte din tronsonul A al imobilului în care s-au amenajat 4 camere de cazare cu baie proprie, bucătărie, spălătorie, spațiu de depozitare, saună, sală fitness, cabinet medical.

În tronsonul A al locuinței proprietate personală, familia reclamantului deține doar 5 camere.

De asemenea, la această clădire a efectuat lucrări, în același scop și în baza contractului nr. încheiat între P.F. autorizată și SC " " SRL Suceava.

Prin contractul încheiat la data de între în calitate de proprietar al imobilului din Suceava, str. , nr.1 bis și P.F. s-a convenit ca

proprietarul imobilului să dă în folosință persoanei fizice autorizate imobilul proprietate personală, cu condiția plății de către P.F. autorizată a tuturor cheltuielilor aferente - gaz metan, curent electric, apă, canal, gânoi, cablu TV, reparații, îmbunătățiri, întreținere, impozite, taxe.

Ca urmare, motivarea pârâtei că nu a prezentat acte din care să rezulte convenția încheiată între proprietarul imobilului și P.F. este greșită.

Arată reclamantul că, chiar dacă nu a luat în considerare acest contract, decizia pârâtei încalcă dispozițiile Codului Fiscal, a Normelor metodologice de aplicare a acestuia și a Codului de procedură fiscală.

Potrivit art.21 alin.1 din Codul Fiscal, "Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare".

impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

De asemeni, pct. 65.2 din Normele Metodologice și instrucțiunile de aplicare a Codului de procedură fiscală prevăd că organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informațiile și documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilul cu activități similare.

Or, pârâta, prin respingerea contestației, a încălcat și prevederile art.66 din Codul de procedură fiscală, neținând cont de realitatea fiscală.

Reclamantul solicită suspendarea executării sumei de 54.340 lei ce face obiectul actelor contestate în baza art. 15 din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei deoarece, prin executarea imediată a acesteia, este grav prejudiciat întrucât, în stabilirea lor, pârâta nu a ținut cont de realitatea fiscală a persoanei fizice autorizate.

Deși potrivit art. 185 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal, în alin.2 al art. 185 cod proc. fiscală, modificat prin OG 35/2006 (M. Of. 675/7.08.2006) se prevede că "Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ atacat, în temeiul Legii Contenciosului Administrativ nr. 554/2004 cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din quantumul sumei contestate".

În drept, reclamantii și-au întemeiat acțiunea pe dispozițiile Codului Fiscal, Codului de Procedură Fiscală, art.15 din Legea Contenciosului Administrativ și art.274 Cod procedură civilă, iar în dovedire au depus înscrisuri la dosar.

Prin întâmpinarea formulată, intimata a arătat următoarele:

Contestatoarea menționează că nu datorează suma de ... lei T.V.A., motivat de faptul că în perioada 01.08.2002 - 13.02.2004 nu ar fi fost plătitor de T.V.A.. La data de 31.07.2002 a solicitat scoaterea din evidența plătitorilor de T.V.A. însă organele fiscale au răspuns cu o întârziere de aproape de 3 ani că cererea a fost respinsă.

Suma de ... lei a fost dedusă de contestator ca plătitor de T.V.A., atât în anul 2001 cât și în anul 2002, respectiv 2003 și cuprinde: ... lei - T.V.A. adăugată și dedusă de reclamant în anii 2001 și 2002 pentru abonamente cablu operațiuni scutite de T.V.A. pe baza unor chitanțe, documente care nu dau drept de deducere și nu conțin quantumul T.V.A.; ... lei a fost dedusă în condițiile în care operațiunile au la bază documente care nu sunt emise pe numele

plătitorului P.F.

lei reprezintă T.V.A. adăugată aferentă combustibililor auto, dedusă de reclamant, deși operațiunile au la bază bonuri fiscale pe care nu sunt înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului; lei T.V.A. aferentă unor bunuri constând în alimente și materiale, dedusă pe bază de bonuri fiscale și lei T.V.A. înscrisă în factura nr. nedeclarată și neachitată la bugetul de stat.

Potrivit art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă întăririlor, contribuabilii sunt obligați să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de T.V.A. și să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18.

Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000, aprobate prin H.G. nr. 401/2000 precizează că pentru exercitarea dreptului de deducere, contribuabilii înregistrați ca plătitori de T.V.A. adăugată sunt obligați să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei, documentele legale fiind exemplarul original al facturii fiscale și bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale.

Intimata invocă, de asemenea, disp. art. 9 și 10 din O.U.G. nr. 17/2000, respectiv art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederi legale invocate de reclamant.

Pentru neachitarea în termenul legal a T.V.A. adăugată, s-au calculat accesorii în temeiul art. 13, 13 ind. 1 din O.G. nr. 11/1996, aplicabile până la data de 31.12.2002, art. 12, 13, 14 din O.G. nr. 61/2002 pentru anul 2003, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003, aplicabile începând cu 01.01.2004.

Referitor la impozitul pe venit în sumă de lei, intimata a arătat că reclamantul nu a înregistrat și declarat veniturile înscrise în factura fiscală nr. din 21.05.2001, în sumă de lei și, în consecință, nu a calculat și nu a achitat impozitul aferent. Cu privire la această sumă, nu se prezintă nici o motivare din partea reclamantului.

Cheltuielile în sumă de lei nu au fost admise la deducere, motivat de faptul că facturile nu au fost emise pe numele contribuabilului P.F., iar în cazul cheltuielilor cu bunurile de folosință mixtă, evaluarea acestora nu s-a făcut proporțional cu suprafața utilizată pentru interesul afacerii, justificate cu documente.

A arătat că reclamantul a precizat că în imobilul proprietate personală situat în mun. Suceava, str. desfășoară activitate de cazare turiști în baza contractului din prin care proprietarul dă imobilul în folosință persoanei fizice autorizate, cu condiția plății tuturor cheltuielilor aferente.

În contestația formulată se menționează că un număr de 5 camere sunt folosite în interes personal, restul fiind utilizat în scopul afacerii. Din contractul încheiat la _____ nu rezultă numărul de m.p. folosiți în interes de afacere, iar cheltuielile curente nu puteau fi deduse integral, putând fi determinate numai prin încheierea de contracte separate cu furnizorii.

Potrivit pct. 9 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 1066/1999, evaluarea utilizării bunurilor din patrimoniul personal cu folosință mixtă în vederea determinării cheltuielilor deductibile, se face conform prevederilor pct. 7, iar cheltuiala deductibilă se determină, după caz, proporțional cu numărul de km parcurși în interes de afacere, numărul de m.p. folosiți în interes de afacere și numărul de unități de măsură specifice în alte cazuri, cheltuielile fiind deduse cu nerespectarea acestor prevederi.

De asemenea, cheltuielile în sumă de _____ lei, justificate de reclamant cu bonuri fiscale emise de unitățile de desfacere cu amănuntul, sunt nedeductibile întrucât nu au calitatea de document justificativ.

Pct. 15 din Normele metodologice aprobate prin O.M.F.P. nr. 215/2000 prevede că înscrisurile care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare. La pct. 14 sunt precizate elementele principale pe care trebuie să le cuprindă documentele justificative. Bonurile fiscale prezentate nu furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale și nici nu fac dovada efectuării cheltuielilor în interesul direct al activității. Pentru livrarea produselor și mărfurilor, documentul justificativ utilizat este factura fiscală.

Cheltuielile cu benzina pot fi deduse în baza bonurilor fiscale, în condițiile în care au înscris numele beneficiarului și numărul de înmatriculare al autovehiculului, sunt ștampilate și se justifică utilizarea în interesul afacerii.

Suma de _____ lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe nu a fost admisă la deducere întrucât calculul nu a fost efectuat conform legislației în materie și nici nu se contestă această sumă.

Referitor la cheltuielile în sumă de _____ lei reprezentând reparații și întreținere, a învederat intimata prevederile art. 10 și 16 din O.G. nr. 73/1999, H.G. nr. 1066/1999, respectiv art. 10 din O.G. nr. 7/2001 și H.G. nr. 54/2003, iar majorările și penalitățile de întârziere sunt datorate în baza principiului „accessorium sequitur principale”.

Apărătorul reclamantilor a depus la dosar concluzii scrise, prin care a solicitat admiterea cererii de suspendare a deciziei nr. _____ a D.G.F.P. Suceava, a Raportului de inspecție fiscală nr. _____ din _____ și a Deciziilor de impunere nr. _____ nr. _____ și nr. _____ din _____ emise de Administrația Finanțelor Publice a mun. Suceava până la soluționarea definitivă și irevocabilă a prezentei cauze.

În motivare, a arătat că, potrivit art. 185 al. 1 din O.G. nr. 92/2003 C.pr.fiscală, introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal, singura modalitate de suspendare fiind cea prevăzută de art. 14, 15 din de Legea nr. 554/2004.

A mai motivat cererea de suspendare prin faptul că actele administrative contestate a căror suspendare a solicitat-o pot avea consecințe nefaste asupra reclamantului și a familiei sale, pârâta ignorând prevederile legale din domeniul fiscal atunci când l-a inclus ca plătitor de T.V.A., iar pe de altă parte a considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile aferente obținerii veniturilor, de către P.F. din activitatea de cazare turiști, deși pentru cazare a folosit în exclusivitate imobilul proprietate personală.

Intimata a solicitat respingerea cererii de suspendare formulată de reclamant, motivat de faptul că, pentru a se dispune suspendarea, este necesar să se constate existența unor cauze bine justificate și măsura să se ia pentru a se evita producerea unei pagube iminente iar reclamantul nu a arătat, motivat, că ar îndeplini aceste condiții.

Instanța investită cu soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ nu poate să admită a priori capătul de cerere privind suspendarea actului, fără administrarea unui probatoriu concludent.

A învederat instanței faptul că măsura suspendării, prev. de art. 15 din Legea nr. 554/2004, nu este obligatorie pentru instanța de judecată, ci facultativă, rămânând exclusiv la latitudinea judecătorului, care apreciază în raport de cele două cerințe menționate mai sus.

În condițiile în care reclamanta nu face dovada că executarea actelor contestate ar avea consecințe deosebit de grave asupra activității societății, achitarea sumelor stabilite în actul de control constituie o simplă obligație prevăzută de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Prin încheierea de ședință din data de , instanța a respins cererea de suspendare a executării actelor atacate.

Analizând probele dosarului, respectiv actele și expertizele efectuate în cauză, instanța apreciază că acțiunea este întemeiată.

Astfel, P.F. îndeplinea toate condițiile prevăzute de Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoare adăugată și Normele de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 598/2002 pentru a fi scos din evidența plătitorilor de T.V.A. începând cu data de

La data depunerii cererii de scoatere din evidența plătitorilor de T.V.A., în conformitate cu prevederile art. 9 al. 3 din Legea nr. 345/2002 și ale art. 23 al. 2 din Normele de aplicare aprobate prin H.G. nr. 598/2002, respectiv la data de , P.F. nu avea nici o obligație de plată la buget privind taxa pe valoare adăugată ci, dimpotrivă, trebuia să primească de la bugetul consolidat al statului, suma de lei vechi reprezentând T.V.A. plătită în plus, deci nu trebuia să fie plătitor de T.V.A.

Se va avea în vedere și Q.U.G. nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, care a aprobat completarea nomenclatorului formularelor tipizate, comune pe economie, cu documentul „bonul fiscal” emis de aparatul de marcat electronic fiscal.

Cu privire la perioada supusă controlului fiscal, se apreciază că inspecția fiscală desfășurată în perioada _____ a P.F.

_____ trebuia efectuată numai „asupra creanțelor născute în ultimii trei ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale”, respectiv pentru anii 2003, 2004 și 2005, fără a se extinde pentru anii 2001 și 2002 conform prevederilor art. 96 al. 3 C.pr.fiscală.

De asemenea, nu există nici o situație concretă bazată pe documente, din cele trei prevăzute la art. 96 al. 3 C.pr.fiscală, care să motiveze extinderea inspecției fiscale pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, cu încă doi ani fiscali, respectiv 2001 și 2002. Acești doi ani au fost controlați fiscal conform proceselor verbale din _____, înregistrat sub nr.

_____ și _____, înregistrat sub nr.

Referitor la regulile privind controlul fiscal, se concluzionează că inspecția fiscală efectuată în perioada _____ le „reverificare a veniturii net obținut în anii 2001 și 2002 s-a desfășurat cu încălcarea prevederilor art. 103 al. 3 C.pr.fiscală, unde se stipulează că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit și pentru fiecare perioadă supusă impozitării”.

De asemenea, de la data încheierii controalelor fiscale pentru anii _____ și _____ și până la următoarea inspecție fiscală _____ nu au apărut date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, astfel încât nu a existat vreun motiv pentru a se decide, în mod excepțional, revindicarea fiscală a perioadei anilor 2001 și 2002.

În aceste condiții, efectuarea inspecției fiscale nu a respectat principiile unicității, independenței și autonomiei prev. de art. 103 al. 5 C.pr.fiscală.

Datorită faptului că nu au existat indicii corecte care să justifice extinderea efectuării inspecției fiscale și pentru creanțele născute ce depășesc ultimii 3 ani, precum și deciderea reverificării perioadei anilor 2001 și 2002 fără nici un motiv justificativ, rezultă că situația fiscală inițială stabilită de inspecțiile fiscale din _____ și _____ trebuie să se mențină neschimbată.

Având în vedere aceste considerente, instanța va admite acțiunea și va dispune anularea actelor contestate emise de pârâtă.

Văzând și disp. art. 274 C.pr.civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

începând cu data de _____ și până la anularea autorizației de funcționare nr. _____ la către Consiliul Județean Suceava, respectiv 13.02.2004.

Potrivit concluziilor la care a ajuns expertiza tehnică în construcții, P.F. _____ a desfășurat activitatea de cazare pensiune turistică într-o locație cu o suprafață de 641,28 m.p. reprezentând 81% din suprafața utilă totală a imobilului din mun. Suceava, str. _____

_____, jud. Suceava.

Diferența dintre suprafața utilă a imobilului, de 150,44 m.p. reprezentând 19%, este deținută, cu destinația de locuință, de către familia _____, ca persoană fizică neautorizată. Pentru această locație, A.F.P. Suceava a stabilit baza de impunere a veniturilor realizate.

Funcționarea, în condiții corespunzătoare, a activității de pensiune, respectiv cazare turistică, necesită efectuarea unor cheltuieli inerente creării cadrului, cum ar fi:

În primă fază, efectuarea de cheltuieli pentru modificările interioare a locuinței proprietatea d-lui _____, în vederea schimbării destinației în pensiune turistică, respectiv reparații, montaj instalații termice, electrice, sanitare, aparatură uz casnic, reparații dulgherie, tinichigerie la acoperiș, mobilier, confecții metalice și componente, lucrări de zugrăveli, vopsitorie, lăcuire și montaj geamuri etc., lucrări ce au format obiectul contractului de execuție perfectat cu S.C. „_____” S.R.L. Suceava.

S-au mai efectuat cheltuieli cu dotările de mobilier, diverse bunuri și materiale, a spațiilor de cazare pentru asigurarea climatului și ambianței de confort a turiștilor.

Pe parcursul desfășurării activității de prestări servicii turistice sunt necesare o serie de cheltuieli cu caracter permanent, care se regăsesc în prețurile practicate, cheltuieli legate de asigurarea energiei termice și electrice, apei – canal, servicii de poștă, telefonie, cablu, de transportul de mărfuri și materiale, de achiziționare de alimente, într-o gamă cât mai variată, necesare pregătirii și servirii micului dejun, al cărui preț era cuprins în tariful de cazare, de întreținere a spațiilor de cazare și a instalațiilor, de aprovizionare cu combustibilul necesar mijloacelor de transport din dotare.

Cheltuielile menționate mai sus, pentru a putea fi recunoscute ca deductibile fiscal, trebuie să fie efectuate în baza unor documente justificative, în înțelesul următoarelor acte normative: nomenclatorul formularelor tipizate, comune pe economie, cu regim special de tipărire, înscriere și numerotare, prevăzute în Anexa 1A la H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și în Normele metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora și care cuprinde: chitanța, chitanța fiscală, factura fiscală, factura, avizul de însoțire a mărfii etc. cât și a nomenclatorului formularelor tipizate, comune pe economie, care nu au regim special privind activitatea financiară și contabilă.

Admite acțiunea având ca obiect „anulare act de control”, formulată de
reclamantă _____ și P.F.

_____, din mun. Suceava, str. _____
bis, jud. Suceava, în contradictoriu cu intimata **DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.**

Anulează decizia nr. _____ emisă de Direcția Generală a
Finanțelor publice Suceava, Raportul de inspecție fiscală nr. _____
și Deciziei de impunere nr. _____ nr. _____
din _____ și nr. _____ emise de
Administrația Finanțelor Publice Suceava.

Obligă intimata să plătească reclamantului suma de _____ cheltuieli de
judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi,

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. _____

Tehnored. _____

5 ex. --